

var Kurverne med Hensyn til Puddersukkeret. Han begyndte med elskværdigt at sige, at det var maaske rigtigt med Oplysningerne i saa Henseende. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hvert enkelt Tal, hvorpaa disse Kurver ere byggede, vil det ærede Medlem kunne finde i de officielle Oplysninger, jeg har nøjagtigt gjort Rede for dem, ikke et eneste Punkt i denne Kurve staar uklart for de ærede Medlemmer, der have læst og forstaaet vor Betænkning. Noget andet er, hvad der aabenbart ikke er gaaet op for det ærede Medlem, at der i denne Tavle i Modsætning til de to følgende er Tale om den mulige Maksimumsbeskyttelse uden Hensyn til, om den er udnyttet eller ej. Det er Forskellem mellem den og de to næste, hvor der er skelnet mellem den udnyttede og ikke udnyttede Beskyttelse, men det er heller ikke gaaet op for det ærede Medlem.

Saa komme vi til Betænkningens Sp. 2647—48. Det ærede Medlem synes der paa en eller anden Maade at have følt sig stødt over, at jeg har nævnt alt, hvad Fabrikkerne gav sig af med, at det ikke var blot Sukkerfabrikationen, men ogsaa Landbrug, Skibsfart o. s. v. Men det er dog ikke Umagen værd at opholde sig ved det. Noget andet var, om det ærede Medlem kunde have paavist, at det var urigtigt, hvad jeg har sagt. Jeg har kun søgt at gøre Oplysningerne saa fyldige som muligt, og det ved det ærede Medlem ogsaa godt fra Udvalget. Vi komme saa til Spalte 2661. Det ærede Medlem gjorde der opmærksom paa, at jeg skulde have begaaet en Fejl ved i Almindelighed at regne med 1910 men benytte Forbruget for 1911. Det er imidlertid ikke nogen Fejl, det er gjort med velberaad Hu. 1910 er det sidste Aar, hvor man har fuldstændige Oplysninger, og derpaa bygger jeg i Almindelighed. Men der paa siger jeg, at nu i 1911 staar Forbruget ikke paa 200 Mill. Pd., men paa 213 Mill. Pd., og jeg gjorde opmærksom paa, hvorledes Ekspropriationen vilde forme sig netop paa det Tidspunkt, da de ærede Medlemmer stillede Forslag om en saadan, i Tiden mellem 1. Januar og 1. April. Men det opholdt det ærede Medlem sig for øvrigt ikke videre ved. Jeg skal ogsaa skænke ham nogle Udtalelser, som det ærede Medlem havde fra sin tidligere Kollega Reventlows Tale. Det med Asken og Tørheden vedrører ikke dette Spørgsmaal. Spørgsmaalet er om, hvorvidt 88 pCt. giver mere end $100 \div 12$. Maaske giver det mindre, men den Slags

Detaller skal jeg ikke komme ind paa. Jeg er paa den sikre Side i dette Tilfælde.

Efter disse spredte Bemærkninger skal jeg gaa over til det ærede Medlems Omtale af Hovedpunkterne i det, der vel maa siges at være det oprindelige Forslag, Ekspropriationen, sammenholdt med Socialdemokraternes Syn paa Beskyttelsen og den mulige Ophævelse deraf. Det ærede Medlem siger, at det er bevist, at Sukkerfabrikkerne indtage en saadan Monopolstilling, at de ikke behøve at rette sig efter Verdensprisen. Det mener det ærede Medlem særlig grundigt at have bevist i Betænkningen Sp. 2679—80. Jeg maa bede ærede Medlemmer slaa op der, hvis De ville følge lidt nøjere med. De Tal, det ærede Medlem der har trykt, ere tagne af det Materiale, der officielt er fremskaffet af Udvalget og angaar Prisnoteringen i Hamborg og Danmark i Tiden fra 1. December 1909 til 16. Februar 1911, i 443 Dage, et godt Aar. Det ærede Medlem gør det der op ganske, som jeg har gjort det paa det officielle Grundlag i Bilag 5, og anfører Hamborgnoteringen, De danske Sukkerfabrikkers Melisnotering og Overprisen. Det ærede Medlem kommer der ind paa forskellige Ting om denne Overpris i Danmark, og slutter disse Betragtninger med at sige: „Yderligere Bevis for de danske Fabrikkers Monopolstilling er uforuden, de have tilrevet sig Magten over Grossererne, Magten over Detaillisterne, og Magten over Forbrugerne samtidig med, at de ikke alene udnytte Toldlovens fulde Beskyttelse, men endog de højere Fragtsatser for det udenlandske Sukker“.

Denne Tabel er meget karakteristisk for det ærede Medlems Behandling og Forstaaelse af denne Sag. I Linien under Tabellen siger han nemlig: „Som man ser, varierer De danske Sukkerfabrikkers Overpris i dette lange Tidsrum fra 8,12 til 9,88 Øre pr. Pd.“, og det ærede Medlem var i sit mundtlige Foredrag inde paa noget ganske tilsvarende. Nej, det ser man slet ikke af denne Tabel, man ser noget helt andet. Overprisen 9,88 var den 7. September 1910 og 8,12 den 11. September 1910. Det er paa Grundlag af dette Spring, at det ærede Medlem filosoferer videre og kommer til, at nu maa Fabrikkerne Monopolstilling være godtgjort. Men det er jo slet ikke et langt Tidsrum, det her drejer sig om, men kun fire Dage fra den 7. til den 11. September. Ærede Medlemmer ville se, at den 29. Juni